رویش روان شناسی، سال۱۳، شماره ۹، شماره پیاپی ۱۰۲، آذر ۱۴۰۳
Rooyesh-e-Ravanshenasi Journal(RRJ),13(9), 2024

پیش بینی تمایل به روابط فرازناشویی بر اساس رفتار فداکارانه با میانجی‌گری شفقت‌ورزی به خود در زنان متاهل

Predicting desire for extramarital relationships based on self-sacrificing behavior with the mediation of self-compassion in married women

الناز عبداللهیان خامنه
کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، ایران.
مهدی شاهمرادی (نویسنده مسئول)
استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اسلامشهر، ایران.

چکیده

پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی تمایل به روابط فرازناشویی بر اساس رفتار فداکارانه با میانجی‌گری شفقت‌ورزی به خود در زنان متاهل انجام شد. روش این پژوهش، توصیفی-همبستگی و از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه زنان متاهل شهر تهران در سال ۱۴۰۲ بود. نمونه‌ای به حجم ۳۰۰ نفر، به صورت هدفمند و باتوجه به ملاک‌های ورود و خروج به پژوهش انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل مقیاس گرایش به خیانت زناشویی (MIS) بشیرپور و همکاران (۱۳۹۷)، پرسشنامه ادراک رفتارهای فداکارانه (PSBM) هارپر و فیگرس (۲۰۰۸) و مقیاس شفقت‌ورزی به خود (SCS) نف (۲۰۰۳) بود. داده‌های پژوهش با روش مدل‌یابی معادلات ساختاری تحلیل شد. یافته‌ها نشان داد مدل پژوهش از برازش مطلوبی برخوردار است. نقش میانجی‌گری شفقت-ورزی به خود در رابطه رفتار فداکارانه با تمایل به روابط فرازناشویی تایید شد ($p<۰/۰۵$). شدت اثر مستقیم برابر با ۰/۱۹۴- و شدت اثر غیر مستقیم برابر با ۰/۲۱۳- بود و بر این اساس، شدت اثر کل رفتار فداکارانه بر تمایل به روابط فرازناشویی مقدار ۰/۴۰۷ بود. یافته‌ها نشان داد رفتار فداکارانه هم به طور مستقیم و هم به طور غیرمستقیم (با میانجی‌گری شفقت‌ورزی به خود) بر تمایل به روابط فرازناشویی تاثیرگذار بود. بنابراین شفقت‌ورزی به خود می‌تواند در رابطه بین رفتار فداکارانه با تمایل به روابط فرازناشویی نقش واسطه‌ای ایفا کند.

واژه‌های کلیدی: رفتار فداکارانه، روابط فرازناشویی، شفقت‌ورزی به خود.

Elnaz Abdollahian khameneh
Master of Family Counseling, Islamic Azad University, Science and Research Unit, Iran.
Mahdi Shahmoradi*
Assistant Professor of Islamic Azad University, Islamshahr Branch, Iran.
dr.shahmoradi13@gmail.com

Abstract

The present study was conducted to predict the desire for extramarital relationships based on self-sacrificing behavior with the mediation of self-compassion in married women. The method of this research was descriptive-correlation and structural equation modeling. The statistical population of this research included all married women in Tehran in 2024. A sample of 300 people was selected purposefully and according to the criteria for entering and exiting the research. The research tools included the Marital Infidelity Scale (MIS) by Bashirpour et al. (2017), the Self-Sacrificing Behavior Perception Questionnaire (PSBM) by Harper and Figures (2008), and the Self-Compassion Scale (SCS) by Neff (2003). The research data was analyzed using the structural equation modeling method. The findings showed that the research model is a good fit. The mediating role of self-compassion in the relationship between self-sacrificing behavior and desire for extramarital relationships was confirmed ($p<0.05$). The intensity of the direct effect was equal to -0.194 and the intensity of the indirect effect was equal to -0.213, accordingly, the intensity of the total effect of selfless behavior on the desire for extramarital relations was 0.407. The findings showed that self-sacrificing behavior both directly and indirectly (with the mediation of self-compassion) affected the desire for extramarital relationships. Therefore, self-compassion can mediate the relationship between self-sacrificing behavior and the desire for extramarital relationships.

Keywords: *Self-Sacrificing Behavior, Extramarital Relationships, Self-Compassion.*

نوع مقاله : پژوهشی | **دریافت : فروردین ۱۴۰۳** | **پذیرش: اردیبهشت ۱۴۰۳** | **ویرایش نهایی: آذر ۱۴۰۳**

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-24]

مقدمه

رابطه زناشویی را می‌توان به عنوان مجموعه‌ای از نقش‌های متقابل و شبکه‌ای از روابط انسانی در نظر گرفت. در این زمینه، عوامل مختلفی می‌توانند بر ثبات و پایداری ازدواج تاثیر بگذارند (روزنفلد و روسلر[۱]، ۲۰۲۴). روابط فرازناشویی[۲]، از جمله چالش‌هایی است که سلامت خانواده را تحت تاثیر قرار می‌دهد و عملکرد، ثبات و تداوم رابطه زوجین را تهدید می‌کند. رابطه فرازناشویی به صورت نقض توافق عاطفی یا جنسی بین زوجین تعریف می‌شود و آشفتگی‌های عاطفی متعددی را برای زوجین به وجود می‌آورد (روسالین و کاساراننی[۳]، ۲۰۲۴). یافته‌های پژوهشی در این زمینه نشان می‌دهد که واکنش افراد نسبت به مسئله خیانت همسر، می‌تواند مشابه علائم اختلال استرس پس از سانحه باشد و با مراحل شوک، سردرگمی، خشم و افسردگی همراه شود (وارما و ماهشواری[۴]، ۲۰۲۴). گرایش زوجین به روابط فرازناشویی، تحت تاثیر عوامل فردی و اجتماعی متعددی قرار دارد. فداکاری[۵] زوجین در ارتباط با یکدیگر، یکی از عواملی است که بر تمایل زوجین به روابط فرازناشویی تاثیر می‌گذارد. فداکاری به معنای صرف نظر کردن از منافع و خواسته‌های شخصی، در جهت منافع شریک عاطفی و حفظ و تقویت رابطه است (کوران[۶] و همکاران، ۲۰۲۳). نظریه‌های مختلفی، به مفهوم سازی فداکاری در رابطه زوجین پرداخته‌اند. یکی از نظریه‌های مهم در این زمینه، نظریه وابستگی متقابل است. مطابق با این نظریه، زمانی که علایق و خواسته‌های زوجین در تعارض با یکدیگر قرار می‌گیرد، افراد جهت حفظ و بقای ازدواج از خواسته‌های شخصی و آنی خود صرف نظر می‌کنند. در شرایطی که عقاید زوجین همسو با یکدیگر باشد، نیازی به فداکاری نیست؛ اما در همه شرایط، زوجین عقاید یکسانی ندارند. بنابراین، فداکاری در بافت زندگی زناشویی زمانی ضرورت دارد که زوجین خواسته‌های متضاد و متعارضی را دنبال می‌کنند (لی[۷] و همکاران، ۲۰۲۳). برخی پژوهش‌ها نشان داده‌اند که فداکاری منجر به تداوم و ثبات ازدواج می‌گردد و تمایل به روابط فرازناشویی را کاهش می‌دهد (ربانیان و همکاران، ۱۴۰۲؛ استادعباسی و صفرزاده، ۱۴۰۱؛ مرسلی و همکاران، ۱۳۹۷). اما علی رغم پیامدهای مثبت فداکاری در بستر روابط زوجین، می‌بایست به این مسئله توجه نمود که شکل افراطی رفتارهای فداکارانه می‌تواند منجر به کاهش کیفیت زندگی زناشویی گردد (آریچی شاهین و نادسون مارتین[۸]، ۲۰۲۴؛ خجسته مهر و همکاران، ۱۳۹۸؛ خجسته مهر و همکاران، ۱۳۹۷).

فداکاری در غالب رابطه زناشویی با دو انگیزه صورت می‌گیرد: انگیزه استقبالی و اجتنابی. انگیزه استقبالی با پیامدهای مثبتی همچون صمیمیت و شاد نمودن دیگران در ارتباط است و انگیزه‌های اجتنابی نیز، با اجتناب از پیامدهای منفی همچون نارضایتی، تعارض، کاهش علاقه و رغبت رابطه دارد. بنابراین، فداکاری با انگیزه استقبالی، می‌تواند شادی و آسایش بیشتری را به همراه داشته باشد و فداکاری با انگیزه اجتنابی، شادی و آسایش کمتری را به وجود می آورد (لی و همکاران، ۲۰۲۳). باوجود اینکه بین رفتارهای فداکارانه و کیفیت زندگی زناشویی ارتباط مثبتی مشاهده می‌شود اما، این رابطه نیازمند پاسخگویی غیرمشروط و دو طرفه است (آریچی شاهین و نادسون مارتین، ۲۰۲۴). زوجینی که عقاید مذهبی دارند، نسبت به طلاق احساسات منفی بیشتری داشته و حاضرند برای ازدواج خود فداکاری کنند (آشا[۹]، ۲۰۲۳). با این حال فراوانی فداکاری، ادراک فرد از فداکاری، انگیزه‌های فداکاری و نابرابری ادراک شده در فداکاری در نتیجه فداکاری تاثیر می‌گذارند (برتسچی میکل[۱۰]، ۲۰۲۳؛ رایجت و ایمپ[۱۱]، ۲۰۱۷).

یافته‌های پژوهشی در این زمینه نشان می‌دهد ادراک رفتارهای فداکارنه همسر، منجر به کاهش دلزدگی زناشویی و تداوم ازدواج می‌گردد؛ اما در زمینه اینکه چه متغیرهایی در رابطه بین رفتارهای فداکارنه و تمایل به روابط فرازناشویی در نقش واسطه‌ای ظاهر می‌شوند، خلاء پژوهشی وجود دارد (عباسی و رستمی، ۱۳۹۸). موضوع چالش برانگیز درک این مسئله است که چرا افراد برای فداکاری، انگیزه‌های متفاوتی دارند و ادراک افراد از فداکاری، چگونه می‌تواند بر تمایل به روابط فرازناشویی تاثیر بگذارد (خجسته مهر و همکاران، ۱۳۹۷). یافته‌های پژوهشی در این زمینه نشان می‌دهد که شفقت‌ورزی به خود[۱۲]، یکی از متغیرهایی است که با ادراک رفتارهای فداکارانه همسر در ارتباط است (اصغری و همکاران، ۱۴۰۰). شفقت‌ورزی به خود منجر به بهبود هیجانات مثبت و کاهش اسنادهای منفی در زوجین می‌گردد و تمایل به رابطه فرازناشویی را کاهش می‌دهد (جمعه نیا و همکاران، ۱۳۹۷؛ گرینمن و همکاران، ۲۰۱۹). شفقت‌ورزی به خود به معنای پذیرش خود یا تجربه خود به صورت مهربانانه و هشیارانه است. درک این مسئله که مشکلات و شکست‌ها، بخشی از فرایند زندگی هستند و در این زمینه، ضرورت دارد تا با خود و دیگران

1 Rosenfeld & Roesler
2 Extramarital relationships
3 Rosaline & Kasaraneni
4 Varma & Maheshwari
5 Self-sacrificing
6 Curran
7 Li
8 Arıcı-Şahin & Knudson-Martin
9 Asha
10 Bertschi-Michel
11 Righetti & Impett
12 Self-compassion

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-24]

مهربان باشیم (نف[1]، ۲۰۲۳؛ نف و برتواس، ۲۰۱۳). افرادی که شفقت‌ورزی بالایی دارند قادرند با پذیرش خود، تمرکز مثبت و برنامه‌ریزی منظم، مشکلات رفتاری را کاهش دهند و در نتیجه، از سلامت روان بالاتری برخوردارند (بلات[2] و همکاران، ۲۰۲۳). داشتن مهارت شفقت‌ورزی به خود در زنان، امکان بروز مشکلات رفتاری را کاهش می‌دهد اما، این مسئله به معنای افزایش کیفیت و رضایت زناشویی نیست (کوترا[3] و همکاران، ۲۰۲۲). در روابطی که کیفیت و رضایت زناشویی پایینی وجود دارد، ابراز صمیمیت به همسر می‌تواند زمینه‌ای برای قربانی شدن را در ابعاد روانی و جنسی فراهم کند و مشکلات بین فردی را افزایش دهد (دوداج[4] و همکاران، ۲۰۲۰). از این جهت، بررسی نقش میانجی‌گرانه شفقت‌ورزی به خود می‌تواند به هدفمندی مداخلات روانشناختی در زمینه روابط فرازناشویی کمک نماید.

باتوجه به ضعف در مهارت‌های زناشویی، افزایش اختلافات خانوادگی و آشفتگی سیستم خانواده، آمار روابط فرازناشویی در جوامع مختلف رو به افزایش است. تداوم این وضعیت می‌تواند، آمار طلاق را به شکل اساسی افزایش دهد و منجر به انحطاط جامعه گردد (توکلیان[5] و همکاران، ۲۰۲۳). باتوجه به افزایش روند روابط فرازناشویی و عدم وجود اقدامات مناسب از سوی سازمان‌های مرتبط و مسئول، به نظر می‌رسد که انجام پژوهش در این زمینه حائز اهمیت است (فکور[6] و همکاران، ۲۰۲۴). بنابراین، ضرورت دارد تا عوامل زمینه ساز و موثر در زمینه روابط فرازناشویی شناخته شود و رویکردهای درمانی مناسبی در جهت بازسازی خانواده به کار گرفته شود. علاوه بر این، انجام مطالعاتی در این زمینه، می‌تواند در ارائه آموزش به زوجین و مشاوره در زمینه روابط فرازناشویی موثر واقع شود. باتوجه به خلاء پژوهشی در این زمینه، هدف اصلی این پژوهش پیش بینی تمایل به روابط فرازناشویی بر اساس رفتار فداکارانه با میانجیگری شفقت‌ورزی به خود در زنان متاهل بود.

روش

روش این پژوهش توصیفی-همبستگی و از نوع مدل‌یابی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه زنان متاهل شهر تهران در سال ۱۴۰۲ بود. باتوجه به پراکندگی و نامشخص بودن تعداد این افراد، از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده شد. برای تعیین حجم نمونه در روش مدل‌یابی معادلات ساختاری، در مدل هایی با ۱۰تا ۱۵نشانگر ۲۰۰ تا ۴۰۰ مورد باید در نظر گرفته شود (میرز و همکاران، ۲۰۰۶؛ ترجمه شریفی و همکاران، ۱۳۹۵). بنابراین، تعداد نمونه آماری برای اجرای این پژوهش، با در نظر گرفتن احتمال ریزش آماری، ۳۰۰ نفر بود. ملاک‌های ورود به پژوهش شامل رضایت آگاهانه جهت شرکت در پژوهش، داشتن تجربه خیانت زناشویی، گذشتن حداقل دو سال از شروع زندگی مشترک و دامنه سنی ۳۰ الی ۵۵ سال بود. معیارهای خروج از پژوهش نیز، عدم تمایل به شرکت در پژوهش و تکمیل پرسشنامه‌ها به صورت ناقص بود. به منظور اجرای پژوهش، ابتدا از بین مناطق بیست و دوگانه شهر تهران، به صورت تصادفی پنج ناحیه انتخاب شد و سپس از بین هر ناحیه، مراکز مشاوره خانواده در سطح شهر شناسایی گردید. طی چند مرتبه با حضور در آن مراکز، پرسشنامه‌های پژوهش در اختیار زنان متاهل قرار گرفت. اهداف پژوهش و محرمانه بودن اطلاعات هویتی برای آزمودنی ها شرح داده شد و از آزمودنی ها درخواست شد تا با دقت و صادقانه به پرسشنامه ها پاسخ دهند. تجزیه و تحلیل داده‌ها به شیوه مدل‌یابی معادلات ساختاری و با استفاده از نرم افزارهای آماری SPSS نسخه ۲۸ و AMOS نسخه ۲۴ انجام شد.

ابزار سنجش

مقیاس گرایش به خیانت زناشویی[7](MIS): این مقیاس توسط بشیرپور و همکاران (۱۳۹۷)، به منظور سنجش گرایش به خیانت زناشویی متناسب با باورهای بومی و فرهنگی طراحی شده است. این مقیاس دارای ۴۵ سوال است و سه مولفه فردی، خانوادگی و اجتماعی را می‌سنجد. نمره گذاری این مقیاس بر اساس طیف لیکرت از کاملا مخالفم (۱) تا کاملا موافقم (۵) است و گویه های ۱۶، ۱۹، ۲۰ و ۳۵ به صورت معکوس نمره گذاری می‌شوند. دامنه نمرات بین ۴۵ تا ۲۲۵ است. هر چه امتیاز حاصل شده از این مقیاس بیشتر باشد، نشان دهنده میزان بیشتر گرایش به خیانت زناشویی خواهد بود. در پژوهش بشیرپور و همکاران (۱۳۹۷)، روایی صوری و ملاکی این مقیاس مطلوب گزارش شد و پایایی آن با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۰ به دست آمد. در پژوهش حاضر پایایی این مقیاس با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ، برابر با ۰/۸۹ بود.

1 Neff
2 Bluth
3 Kotera
4 Dodaj
5 Tavakolian
6 Fekoor
7 Marital Infidelity Scale

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-24]

پرسشنامه ادراک رفتارهای فداکارانه[1] (PSBM): این پرسشنامه توسط هارپر و فیگرس[2] در سال ۲۰۰۸، در ۵۰ سوال طراحی شد. در پژوهش حاضر از ۲۵ سوال دوم که مربوط به ادراک رفتارهای فداکارانه همسر است، استفاده شد. نمره‌گذاری این پرسشنامه در مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت از هرگز (۱) تا همیشه (۵) است. دامنه نمرات از ۲۵ تا ۱۲۵ است و نمره بالاتر در این پرسشنامه، نشان‌دهنده فداکاری بیشتر است. فیگرس (۲۰۰۸؛ به نقل از عزیزپور و صفرزاده، ۱۳۹۵)، در پژوهش خود پایایی این مقیاس با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ، را برای شوهران ۰/۸۴ و برای زنان ۰/۸۱ گزارش کرد. روایی سازه این پرسشنامه نیز، با پرسشنامه کیفیت زناشویی نورتون (۱۹۸۳، به نقل از عزیزپور و صفرزاده، ۱۳۹۵) در نمونه مردان ۰/۵۵ و ۰/۶۵ و در نمونه زنان ۰/۵۱ و ۰/۶۸ به دست آمد که همگی در سطح ۰/۰۰۱ معنادار بودند. عزیزپور و همکاران (۱۳۹۵)، در پژوهش خود روایی محتوایی این پرسشنامه را با بررسی نظر ۱۰ نفر از اساتید روانشناسی، مطلوب گزارش کردند و پایایی این ابزار را با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ، ۰/۹۴ برآورد کردند. در پژوهش حاضر پایایی این پرسشنامه با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ، برابر با ۰/۹۴ بود.

مقیاس شفقت‌ورزی به خود[3] (SCS): این مقیاس توسط نف در سال ۲۰۰۳ طراحی شد که شامل ۲۶ گویه است. نمره‌گذاری این مقیاس در طیف لیکرت پنج گزینه‌ای از تقریبا هرگز (۱) تا تقریبا همیشه (۵) صورت می‌گیرد. هرچه نمره فرد بیشتر باشد، شفقت به خود بالاتری دارد. این مقیاس دارای سه مولفه مهربانی با خود/قضاوت خود، انسانیت مشترک/انزوا و ذهن آگاهی/همانندسازی افراطی است. نف (۲۰۰۳؛ به نقل از برخورداری و همکاران، ۱۴۰۱)، در پژوهش خود برای بررسی روایی همگرای این مقیاس از آزمون حرمت خود استفاده کرد و روایی این مقیاس را ۰/۵۹ گزارش نمود و ضریب پایایی بازآزمایی این مقیاس را در طی سه هفته، ۰/۹۳ گزارش کرد. در پژوهش برخورداری و همکاران (۱۴۰۱) نیز، پایایی این مقیاس با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ، ۰/۷۱ به دست آمد و روایی محتوایی این پرسشنامه نیز، با بررسی نظرات اساتید روانشناسی، مطلوب گزارش شد. در پژوهش حاضر پایایی این پرسشنامه با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ، برابر با ۰/۹۲ بود.

یافته ها

نمونه آماری پژوهش شامل زنان متاهل بود که از نظر تحصیلات ۳۹ نفر (۱۰٪) دارای تحصیلات پایین تر از دیپلم، ۱۱۹ نفر (۳۰/۴٪) دارای تحصیلات دیپلم، ۱۸۱ نفر (۴۶/۳٪) دارای تحصیلات کاردانی یا کارشناسی و ۵۲ نفر (۱۳/۳٪) دارای تحصیلات کارشناسی ارشد یا دکتری بودند. میانگین سن پاسخگویان ۳۸/۲۹ سال با انحراف استاندارد ۵/۷۵ بود که دامنه سنی از حداقل ۳۲ تا حداکثر ۵۲ سال بود. میانگین مدت ازدواج پاسخگویان ۱۳/۲۷ سال با انحراف استاندارد ۷/۰۸ بود که در بازه حداقل ۲ تا حداکثر ۲۶ سال قرار داشت. در جدول ۱ آماره های توصیفی متغیرها و همبستگی بین متغیرها با آزمون همبستگی پیرسون آمده است.

جدول ۱. آزمون همبستگی پیرسون بین متغیرهای اصلی به همراه آماره های توصیفی

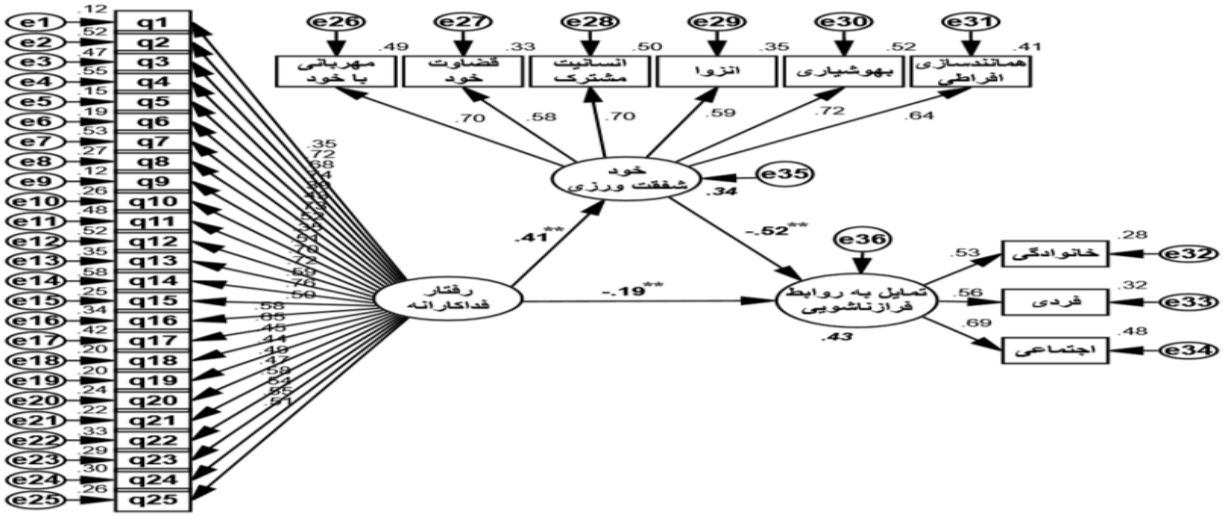
متغیرها	رفتار فداکارانه	خودشفقت ورزی	مولفه خانوادگی	مولفه فردی	مولفه اجتماعی	روابط فرازناشویی
رفتار فداکارانه	۱					
شفقت ورزی به خود	۰/۴۲**	۱				
مولفه خانوادگی	-۰/۴۰**	-۰/۳۸**	۱			
مولفه فردی	-۰/۳۷**	-۰/۵۸**	۰/۶۷**	۱		
مولفه اجتماعی	-۰/۳۲**	-۰/۴۲**	۰/۵۹**	۰/۶۰**	۱	
تمایل به روابط فرازناشویی (کل)	-۰/۳۳**	-۰/۵۱**	۰/۷۶**	۰/۷۴**	۰/۶۹**	۱
میانگین	۸۰/۱۸	۷۳/۵۷	۴۳/۲۵	۳۴/۲۹	۱۵/۷۴	۹۳/۲۸
انحراف معیار	۱۵/۸۹	۲۱/۳۵	۱۳/۲۵	۸/۱۶	۴/۶۲	۱۳/۰۶
کجی	-۰/۸۰	۰/۳۳	۰/۶۸	۱/۲۷	۰/۱۵	۰/۴۱
کشیدگی	۰/۵۷	۰/۳۰	-۰/۶۷	-۰/۰۴	۰/۲۸	-۰/۱۴

1 Perception of Sacrificing Behaviors Measure
2 Harper & figures
3 Self-Compassion Scale

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-24]

مطابق نتایج جدول ۱، نرمال بودن تک متغیره با شاخص های کجی و کشیدگی بررسی شد و چون مقادیر کجی و کشیدگی تمامی متغیرها در دامنه ۲+ تا ۲- بدست آمد نشان از تایید مفروضه نرمال بودن تک متغیره داشت. نتایج آزمون همبستگی نشان داد رابطه معنی داری بین متغیرهای پیش بین شامل رفتار فداکارانه و شفقت ورزی به خود با متغیر وابسته یا ملاک یعنی تمایل به روابط فرازناشویی مشاهده شد ($p<۰/۰۵$). جهت رابطه ها منفی بود و بیانگر این بود که افزایش رفتار فداکارانه و شفقت ورزی به خود با کاهش تمایل به روابط فرازناشویی همراه بود. شدت همبستگی ها از متوسط برای رفتار فداکارانه ($r= -۰/۳۳$) تا قوی برای شفقت‌ورزی به خود ($r= -۰/۵۱$) بود. بین رفتار فداکارانه با شفقت ورزی به خود رابطه مثبت با شدت متوسط ($r= -۰/۴۲$) مشاهده شد ($p<۰/۰۵$).

مدل مفهومی پژوهش با استفاده از تکنیک مدلسازی معادلات ساختاری و در نرم افزار ایموس آزمون شد. شکل ۱ مدل تجربی در حالت ضرایب استاندارد است و سطح معنی داری با علامت ستاره مشخص شده است.

شکل ۱- مدل تجربی در حالت ضرایب مسیر استاندارد

شکل ۱ نشان داد تمامی مسیرها در مدل معنی دار بود و روابط بین سازه های اصلی در سطح اطمینان حداقل ۹۹ درصد معنی دار بود ($p<۰/۰۱$). در جدول ۲ نتایج روابط مستقیم آمده است.

جدول ۲. نتایج بررسی اثرات مستقیم

نوع تاثیر	ضریب استاندارد	ضریب غیراستاندارد	خطای استاندارد	مقدار t	مقدار p
رفتار فداکارانه -> شفقت ورزی به خود	۰/۴۱۲	۰/۳۸۶	۰/۰۸۹	۴/۳۴	<۰/۰۰۱
رفتار فداکارانه -> تمایل به روابط فرازناشویی	-۰/۱۹۴	-۰/۱۷۷	۰/۰۶۵	۲/۷۲	۰/۰۰۷
شفقت ورزی به خود -> تمایل به روابط	-۰/۵۱۹	-۰/۵۲۲	۰/۱۰۳	۳/۰۷	<۰/۰۰۱

یافته‌ها (جدول ۲) نشان داد که تاثیر مستقیم رفتار فداکارانه بر تمایل به روابط فرازناشویی تایید شد ($p<۰/۰۵$) که جهت تاثیر منفی و شدت تاثیر برابر با ۰/۱۹۴- بود. تاثیر متغیر میانجی خودشفقت‌ورزی بر تمایل به روابط زناشویی تایید شد که جهت تاثیر منفی و شدت تاثیر برابر با ۰/۵۱۹- بود ($p<۰/۰۵$). همچنین تاثیر رفتار فداکارانه بر متغیر میانجی شفقت‌ورزی به خود تایید شد که جهت تاثیر مثبت، و شدت تاثیر برابر با ۰/۴۱۲ بود ($p<۰/۰۵$). آزمون نقش میانجی‌گری به کمک روش بوت استراپ و خطای استاندارد حاصل از این روش و در نرم افزار ایموس تحلیل شد که یافته‌ها در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳. آزمون معناداری اثر غیرمستقیم با روش بوت استراپ

نوع تاثیر	اثر غیرمستقیم	خطای استاندارد	مقدار t	مقدار p
رفتار فداکارانه -> شفقت ورزی به خود-> تمایل به روابط فرازناشویی	-۰/۲۱۳	۰/۰۵۹	۳/۶۱	<۰/۰۰۱

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-24]

یافته‌ها (جدول ۳) نشان داد که نقش میانجی‌گری شفقت‌ورزی به خود در رابطه رفتار فداکارانه با تمایل به روابط فرازناشویی تایید شد (p<۰/۰۵). شدت اثر غیر مستقیم برابر با ۰/۲۱۳- بود و شدت اثر مستقیم برابر با ۰/۱۹۴- بود و بر این اساس، شدت اثر کل رفتار فداکارانه بر تمایل به روابط فرازناشویی مقدار ۰/۴۰۷ بود. یافته‌ها نشان داد رفتار فداکارانه هم به طور مستقیم و هم به طور غیرمستقیم (با میانجی‌گری شفقت ورزی به خود) بر تمایل به روابط فرازناشویی تاثیرگذار بود. شاخص های برازش مدل در جدول ۴ آمده است (میرز و همکاران، ۲۰۰۶؛ ترجمه شریفی و همکاران، ۱۳۹۵).

جدول ۴. شاخص های برازش مدل

شاخص برازش	R^2	PGFI	IFI	NFI	CFI	GFI	RMSEA	Chi square/df
معیار*	>۰/۳۳	>۰/۷۰	>۰/۹۰	>۰/۹۰	>۰/۹۰	>۰/۹۰	<۰/۰۸	در بازه ۱ تا ۵
نتیجه	۰/۴۳	۰/۷۷	۰/۹۲	۰/۸۸	۰/۸۶	۰/۸۲	۰/۰۶۴	۳/۱۴

در مجموع با ارزیابی تمامی شاخص‌های برازش در جدول ۴ می‌توان استنباط کرد در مدل تجربی تمامی شاخص‌های برازش مقدار متوسط یا مطلوبی دارند. هیچ کدام از شاخص‌های برازش مقدار ضعیفی ندارند، دو شاخص برازش NFI و CFI مقدار متوسطی دارند و سایر شاخص‌های برازش مقدار مطلوبی دارند که نشان داد کلیت مدل تایید شد و داده‌ها با مدل مفهومی تطابق داشتند. ضریب تعیین متغیر وابسته تمایل به روابط فرازناشویی برابر با ۰/۴۳ بود که مقدار قابل قبولی بود چون بیشتر از مقدار متوسط ۰/۳۳ بود. بر این اساس متغیرهای رفتار فداکارانه و خودشفقت ورزی توانستند ۴۳ درصد از واریانس تمایل به روابط فرازناشویی را تبیین کنند.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف پیش بینی تمایل به روابط فرازناشویی بر اساس رفتار فداکارانه با میانجیگری شفقت‌ورزی به خود در زنان متاهل بود. یافته‌ها نشان داد که رفتار فداکارانه به طور مستقیم و غیرمستقیم، با میانجیگری شفقت ورزی به خود بر تمایل به روابط فرازناشویی تاثیرگذار بود. علاوه بر این، نقش میانجیگری شفقت‌ورزی به خود در رابطه رفتار فداکارانه با تمایل به روابط فرازناشویی تایید شد.

یافته حاصل از ارتباط مستقیم رفتار فداکارانه با روابط فرازناشویی با نتایج پژوهش‌های ربانیان و همکاران (۱۴۰۲)، استادعباسی و صفرزاده، (۱۴۰۱)، مرسلی و همکاران (۱۳۹۷) همسو است. یافته حاصل از ارتباط غیرمستقیم رفتار فداکارانه با روابط فرازناشویی نیز، با نتایج پژوهش‌های کایابل و همکاران (۲۰۲۰) و کوران و همکاران (۲۰۲۳) همسو است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که افراد به هنگام فداکاری جهت دستیابی به اهداف استقبالی همچون عشق و علاقه همسر و رضایت و خشنودی، کیفیت زندگی زناشویی خود را مثبت ارزیابی می‌کنند اما زمانی که فداکاری به منظور اجتناب از نتایج منفی با انگیزه اجتنابی صورت می‌گیرد، احساس رضایت و شادی کمتری را به همراه دارد و موجب کاهش رضایت زناشویی، افزایش ناسازگاری و تمایل به روابط فرازناشویی می گردد. اصالت یا درک واقعی بودن، یکی از عواملی است که نوع رابطه بین انگیزه‌های فداکاری و کیفیت زندگی زناشویی را تبیین می‌کند. در شرایطی که فداکاری با انگیزه استقبالی صورت گیرد، افراد به هنگام فداکاری برای همسر، احساس اصالت بیشتری دارند و در نتیجه احساس بهتری نسبت به فداکاری دارند اما در شرایطی که فداکاری با انگیزه اجتنابی صورت گیرد، افراد احساس عدم اصالت دارند و چشم پوشی از خواسته های خود در جهت اجتناب از پیامدهای منفی را به نوعی خیانت به نیازهای خود می‌پندارند. بنابراین، انگیزه‌های اجتنابی فداکاری می‌تواند منجر به تجربه هیجانات منفی شود و مانعی در زمینه صمیمیت زوجین باشد (خجسته مهر و همکاران، ۱۳۹۸). نتایج برخی پژوهش ها نشان دهنده رابطه منفی فداکاری و کیفیت زناشویی است. این پژوهش‌ها تاکید دارند که ادراک فداکاری به عنوان شکلی از آسیب رساندن به خود با تعهد پایین در رابطه، عملکرد زوجی پایین و نشانه‌های افسردگی در ارتباط است (کوران و همکاران، ۲۰۲۳). یونگ و کوران (۲۰۱۶)، در پژوهش خود دریافتند که فراوانی فداکاری با رضایت زناشویی رابطه منفی دارد و رابطه فراوانی فداکاری و رضایت از همسر از طریق قدردانی تعدیل می گردد. به این صورت که وقتی افراد به دفعات مکرر فداکاری می کنند و فداکاری آنها از طرف همسر قدردانی می شود، رضایت زناشویی افزایش می یابد ولی زمانی که از فداکاری آنها قدردانی کمتری می شود، رضایت کمتری را در زندگی تجربه می‌کنند. یافته‌های پژوهش رایجت و ایمپ (۲۰۱۷) نیز، نشان داد اگر فداکاری از حد عادی فراتر رود، اثرات منفی طولانی مدتی بر رابطه زوجین دارد. بنابراین می توان اینگونه استنباط کرد که رابطه بین فداکاری و رضایت از رابطه به صورت خطی نیست، بلکه به شکل منحنی است؛ به این معنا که اگر فداکاری به میزان کافی انجام شود و به صورت متعادل باشد، با پیامدهای مثبتی در رابطه همراه است. اما در صورتیکه فداکاری به صورت افراطی باشد، بر کیفیت روابط زناشویی اثرات منفی می‌گذارد. علاوه بر این، در صورتیکه تنها یکی از زوجین فداکاری انجام دهد و این مسیر یک طرفه باشد، احتمال بروز پیامدهای منفی ناشی از فداکاری بیشتر است. بهترین حالت فداکاری در زندگی زوجین مربوط به زمانی است که فداکاری دو طرفه و متقابل باشد و یک سویه بودن آن، می تواند آسیب زا باشد (خجسته مهر و همکاران، ۱۳۹۷).

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-24]

یافته حاصل از نقش میانجیگری شفقت‌ورزی به خود در رابطه رفتار فداکارانه با تمایل به روابط فرازناشویی نیز، با نتایج پژوهش‌های جمعه نیا و همکاران (۱۳۹۷)، اصغری و همکاران (۱۴۰۰)، نف و برتواس (۲۰۱۳)، آبریو آفونزو (۲۰۲۲)، کاتز و همکاران (۲۰۲۲) همسو است. در تبیین این یافته می‌توان گفت که شفقت‌ورزی به خود منجر به تنظیم هیجانات و اصلاح شیوه‌های اسناددهی در افراد می‌گردد. چنین نگرشی به افراد کمک می‌کند تا بین خود و دیگران، احساسی از پیوند داشته باشند و به این صورت بر خشم خود غلبه کنند. سطح بالایی از شفقت‌ورزی به خود با توانایی حل و فصل چالش‌های بین فردی، توانایی حل‌مسئله به شیوه سازنده و ثبات رفتاری همراه است. بنابراین، احتمال گرایش فرد به روابط فرازناشویی کاهش می‌یابد (کاتز و همکاران، ۲۰۲۲). شفقت‌ورزی به خود منجر به متعادل نمودن واکنش‌های زوجین در برخورد با حوادث ناگوار می‌شود و این مسئله با افزایش انعطاف‌پذیری رواشناختی و تحمل ناکامی همراه است. شفقت‌ورزی به خود به این معناست که فرد می پذیرد شکست، ناکامی و ضعف، بخشی از خصوصیات انسانی است و از این جهت، همه افراد به شفقت و مهربانی نیاز دارند. به واسطه شفقت ورزی به خود، افراد می آموزند تا در مورد نیازهای خود صحبت کنند و هیجانات خود را به شیوه مطلوب‌تری شناسایی و مدیریت کنند. بنابراین، شفقت‌ورزی به خود منجر به بهبود هیجانات مثبت و کاهش اسنادهای منفی در زوجین می گردد و تمایل به رابطه فرازناشویی را کاهش می دهد (گرینمن و همکاران، ۲۰۱۹). شفقت‌ورزی به خود با احساس ارزش، شاد بودن و اصالت در ارتباط است. افرادی که شفقت ورزی بالایی دارند، قادرند تا عقاید خود را در رابطه زوجی بیان کنند و حس امنیت و اطمینان‌بخشی را به همسر انتقال دهند. این افراد آشفتگی کمتر و بهزیستی بیشتری را در رابطه زوجی خود گزارش می‌کنند و قادرند به راحتی از همسرشان عذرخواهی نموده و ابعاد آسیب‌زای رابطه را بهبود بخشند، بنابراین فداکاری بیشتری در رابطه با اطرافیان دارند. به واسطه فنون ذهن‌آگاهی، زوجین قادرند تا افکار خودکار و رفتارهای منفی خود را شناسایی نموده و رفتارهای سالم را افزایش دهند. ذهن‌آگاهی با واضح دیدن تجارب زندگی همراه می‌شود و این مسئله تغییرات مثبتی را در زمینه بهزیستی، شادکامی و رضایت افراد از زندگی ایجاد می‌کند. افرادی که ذهن آگاهی بالایی دارند، به نظرات خود و همسر توجه بالایی داشته و این مسئله به حفظ پویایی روابط زوجین کمک می‌کند. بنابراین، کیفیت رابطه زوجین ارتقاء یافته و منجر به تحکیم رابطه زوجین می‌شود (آبریو آفونزو، ۲۰۲۲).

به طور کلی می‌توان نتیجه گرفت که مدل پژوهش از برازش مطلوبی برخوردار است و یافته‌های پژوهش از مدل حاضر حمایت می‌کنند. از محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به جامعه آماری و روش نمونه گیری دردسترس این پژوهش اشاره کرد که تنها شامل زنان متاهل شهر تهران بود. لذا در تعمیم نتایج آن به مردان و سایر گروه‌ها، می‌بایست جوانب احتیاط رعایت شود. پیشنهاد می‌شود در مطالعات آتی، نمونه‌گیری شامل استان‌ها، فرهنگ‌ها، مناطق مختلف کشور و با درنظر گرفتن هر دو جنس صورت گیرد تا امکان تعمیم‌دهی یافته‌ها فراهم شود. علاوه بر این، با توجه به این مسئله که برای برازش مدل و بررسی نقش میانجیگری ضرورت دارد تا حجم نمونه نسبتاً بالا باشد، احتمال معناداری ضرایب ضعیف در مدل برازش یافته وجود دارد که باید جانب احتیاط را در تفسیر نتایج لحاظ کرد. از سوی دیگر، یکی از محدودیت‌های این پژوهش، عدم در نظر گرفتن متغیرهایی همچون وضعیت اقتصادی و پایگاه اجتماعی بود. لذا پیشنهاد می‌گردد در پژوهش‌های آتی نقش این متغیرها مورد توجه و بررسی قرار گیرد. همچنین پیشنهاد می‌شود با توجه به نقش میانجیگری شفقت‌ورزی به خود در رابطه بین رفتارهای فداکارانه و تمایل به روابط فرازناشویی، زنان متاهل از این ابعاد مورد بررسی قرار گیرند و با درنظر گرفتن این متغیرها، کارگاه‌هایی در زمینه آموزش زوجین جهت پیشگیری از تمایل به روابط فرازناشویی، طراحی و تدوین گردد.

منابع

اصغری، ح.، برادران، م.، رنجبر نوشری، ف.، و جبه داری ه. (۱۴۰۰). نقش واسطه‌ای ادراک رفتارهای فداکارانه همسر در رابطه بین شفقت به خود و خودمهارگری در درمانجویان وابسته به مواد. *رفاه اجتماعی*، ۲۱(۸۰)، ۱۱۷-۱۴۶. http://dorl.net/dor/20.1001.1.17358191.1400.21.80.3.4

استادعباسی، س.، و صفرزاده، س. (۱۴۰۱). رابطه سلامت خانواده اصلی و ذهن آگاهی با رفتارهای فداکارانه، ادراک انصاف و تعهد زناشویی در دانشجویان زن متاهل شهر اهواز. *زن و جامعه (جامعه شناسی زنان)*، ۱۳(۱)، ۱۷-۲۸. https://dx.doi.org/10.30495/jzvj.2021.24680.3214

برخورداری، م.، حجت خواه، م.، و صیدی، م. (۱۴۰۱). بررسی نقش تعدیل کننده خود شفقت ورزی و مثبت‌اندیشی در رابطه بین سبک های دلبستگی و شادکامی نوجوانان. *رویش روان شناسی*. ۱۱(۳)، ۱۱۵-۱۲۴. http://dorl.net/dor/20.1001.1.2383353.1401.11.3.17.8

بشیرپور، م. شفیع آبادی، ع.، و دوکانه ای فرد، ف. (۱۳۹۷). ویژگی‌های روانسنجی مقیاس گرایش به خیانت زناشویی، *فصلنامه علمی پژوهشی روانسنجی*. ۶(۲۴)، ۳۷-۵۵. https://sanad.iau.ir/journal/psymarticle_1289.html

جمعه نیا، س.، جاجرمی، م.، قربانی، ع. (۱۳۹۷). شفقت خود و دین‌داری به‌عنوان پیش‌بین‌های حفظ رابطه زوجین. *مطالعات زن و خانواده*، ۶(۲)، ۲۵۷-۲۷۷. https://doi.org/10.22051/jwfs.2017.15168.1442

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-24]

خجسته مهر، ر.، آقائی، ز.، و امیدیان، م. (۱۳۹۸). فراتحلیل رابطه انگیزه‌های استقبالی و اجتنابی فداکاری با کیفیت زناشویی. *مشاوره و روان درمانی خانواده*. ۹(۱)، ۸۹-۱۰۸. https://dorl.net/dor/20.1001.1.22516654.1398.9.1.6.0

خجسته مهر، ر.، محمدی، ر.، سودانی، م.، و عباس پور، ذبیح اله. (۱۳۹۷). تجربه زیسته فداکاری در ازدواج های پایدار (یک مطالعه ی پدیدارشناسی توصیفی روان شناسانه). *پژوهش های مشاوره (تازه ها و پژوهش های مشاوره)*، ۱۷(۶۵)، ۱۵۰-۱۸۵. http://irancounseling.ir/journal/article-1-516-fa.html

ربانیان، ه.، رضاپور میرصالح، یاسر.، و محمدپناه اردکان، عذرا. (۱۴۰۲). مدلسازی معادلات ساختاری ارتباط بینش شناختی، فداکاری دررابطه، دوسوگرایی درابراز هیجان با نگرش به خیانت زناشویی. *مشاوره کاربردی*، ۱۳(۱)، ۳۱-۴۶. https://jac.scu.ac.ir/article_18372.html

عباسی، ق.، و رستمی، ع. (۱۳۹۸). بررسی رابطه ادراک رفتارهای فداکارانه همسر و نارسایی هیجانی با دلزدگی زناشویی معلمان. *فصلنامه علمی- پژوهشی خانواده و پژوهش*، ۱۶(۳)، ۶۸-۵۳. http://dorl.net/dor/20.1001.1.26766728.1398.16.3.3.2

عزیزپور، پ.، و صفرزاده، س. (۱۳۹۵). نقش تعدیل کننده ادراک انصاف و رفتارهای فداکارانه در رابطه صمیمیت با همسر و کیفیت زناشویی، نشریه خانواده پژوهی، ۱۲(۳)، ۳۹۱-۴۱۱. https://jfr.sbu.ac.ir/article_97409.html

مرسلی، ز.، موتابی، ف.، و صادقی، م. (۱۳۹۷). تجربه بخشودگی در زنان دچار خیانت زناشویی. *مجله علوم روانشناختی*، ۱۷(۷۰)، ۶۸۳-۶۹۴. http://dorl.net/dor/20.1001.1.17357462.1397.17.70.6.8

میرز، ل ا.، گامست، گ.، و گارینو، ا. ج. (۲۰۰۶). پژوهش چندمتغیری کاربردی (طرح و تفسیر). ترجمه حسن پاشا شریفی، ولی‌الله فرزاد، سیمین‌دخت رضاخانی، حمیدرضا حسن‌آبادی، بلال ایزانلو، مجتبی حبیبی. (۱۳۹۵). تهران: انتشارات رشد.

Abreu -Afonso, J., Ramos, M. M., Queiroz -Garcia, I., & Leal, I. (2022). How Couple's Relationship Lasts Over Time? A Model for Marital Satisfaction. *Psychological Reports*, 125(3), 1601 -1627. https://doi.org/10.1177/00332941211000651

Arıcı-Şahin, F., & Knudson-Martin, C. (2024). Socio-emotional relationship therapy in Turkey: Navigating equity and sociocultural change. *International Journal of Systemic Therapy*, *35*(1), 52-79. https://doi.org/10.1080/2692398X.2023.2228183

Asha, C. (2023). Religion, Culture, and Politics: Analyzing the Influence of Religious Beliefs on Sociopolitical Dynamics. *International Journal of Culture and Religious Studies*, *4*(2), 22-38. https://doi.org/10.47941/ijcrs.1347

Bertschi-Michel, A., Sieger, P., Wittig, T., & Hack, A. (2023). Sacrifice, protect, and hope for the best: family ownership, turnaround moves, and crisis survival. *Entrepreneurship Theory and Practice*, *47*(4), 1132-1168. https://doi.org/10.1177/10422587221118062

Bluth, K., Lathren, C., Clepper-Faith, M., Larson, L. M., Ogunbamowo, D. O., & Pflum, S. (2023). Improving mental health among transgender adolescents: Implementing mindful self-compassion for teens. *Journal of Adolescent Research*, *38*(2), 271-302. https://doi.org/10.1177/07435584211062126

Curran, M. A., Young, V. J., Kayabol, N. B. A., & Totenhagen, C. J. (2023). A systematic review of relationship sacrifices from 2002 to 2021: Moving toward inclusivity. *Personal Relationships*, *30*(1), 76-112. https://doi.org/10.1111/pere.12451

Cates, R. S. (2022). Neuro -linguistic Programming (NLP) as a Treatment for Compassion Fatigue ("Burnout") in Health Care Providers. *Lynchburg Journal of Medical Science* , 4(3), 22. https://digitalshowcase.lynchburg.edu/dmscjournal/vol4/iss3/22/

Dodaj, A., Sesar, K., & Šimić, N. (2020). Impulsivity and empathy in dating violence among a sample of college females. *Behavioral Sciences*, *10*(7), 117. https://doi.org/10.3390/bs10070117

Fekoor, M., Khodami, A., & Piltan, F. (2024). Sociological Investigation of Factors Influencing Extramarital Relationships in Couples from Bandar Abbas. *Journal of Assessment and Research in Applied Counseling (JARAC)*, *6*(1), 34-44. http://dx.doi.org/10.61838/kman.jarac.6.1.4

Greenman, P. S., Johnson, S. M., & Wiebe, S. (2019). Emotionally focused therapy for couples: At the heart of science and practice. https://doi.org/10.1037/0000101 -018

Kotera, Y., Asano, K., Kotera, H., Ohshima, R., & Rushforth, A. (2022). Mental health of Japanese workers: Amotivation mediates self-compassion on mental health problems. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, *19*(17), 10497. https://doi.org/10.3390/ijerph191710497

Kayabol, N. B. A., Gonzalez, J. M., Gamble, H., Totenhagen, C. J., & Curran, M. A. (2020). Levels and volatility in daily relationship quality: Roles of daily sacrifice motives. *Journal of Social and Personal Relationships*, *37*(12), 2967-2986. https://doi.org/10.1177/0265407520945032

Li, X., Zhao, Z., Curran, M., Mills-Koonce, W. R., & Cao, H. (2023). Awareness and equity of behavioral sacrifice and same-sex relationship quality: Heterosexist discrimination as a distal predictor. *Family Relations*, *72*(5), 3100-3116. https://doi.org/10.1111/fare.12854

Neff, K. D. (2023). Self-compassion: Theory, method, research, and intervention. *Annual review of psychology*, *74*, 193-218. https://doi.org/10.1146/annurev-psych-032420-031047

Neff, K. D., & Beretvas, S. N. (2013). The role of self-compassion in romantic relationships. *Self and identity*, *12*(1), 78-98. https://doi.org/10.1080/15298868.2011.639548

Righetti, F., & Impett, E. (2017). Sacrifice in close relationships: Motives, emotions, and relationship outcomes. *Social and Personality Psychology Compass*, *11*(10), e12342. https://doi.org/10.1111/spc3.12342

Rosenfeld, M. J., & Roesler, K. (2024). Stability and change in predictors of marital dissolution in the US 1950–2017. *Journal of Marriage and Family*, *86*(1), 154-175. https://doi.org/10.1111/jomf.12932

Rosaline, S., & Kasaraneni, H. (2024). Surge in Extramarital Affairs During Work from Home: What We Know So far. *The Family Journal*, *32*(1), 95-101. https://doi.org/10.1177/10664807221123548

Tavakolian, N., Madadizadeh, F., Soodejani, M. T., & Lotfi, M. H. (2023). Identifying Factors Related to Divorce in Iranian Couples: A Case Study in Yazd, Iran. *Journal of Community Health Research*, 12(2), 228-235. http://dx.doi.org/10.18502/jchr.v12i27.14418

Varma, P., & Maheshwari, S. (2024). How do People Betray in Relationships? Understanding the Process of Infidelity in Dating Relationships. *Deviant Behavior*, *45*(1), 126-138. https://doi.org/10.1080/01639625.2023.2240470

Young, V. J., & Curran, M. A. (2016). Intimacy behaviors and relationship satisfaction for cohabitors: Intimate sacrifices are not always beneficial. *The Journal of psychology*, *150*(6), 779-792. https://doi.org/10.1080/00223980.2016.1187110

[Downloaded from frooyesh.ir on 2026-11-24]